

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/136/2010
Identifikačné číslo spisu:	9010899400
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9010899400.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Slovenská konsolidačná, a. s., so sídlom: Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005, proti žalovaným: 1/ TREBIŠOVSKÝ CUKROVAR, akciová spoločnosť, so sídlom: Cukrovarská ul., Trebišov, IČO: 36 174 131, 2/ AGROCHEM-ÚPOR, spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom: Zemplínska Nová Ves 165, IČO: 31 734 596, zast. advokátom JUDr. Jozefom Širotníkom, so sídlom: M. R. Štefánika 3197/32, Trebišov, 3/ PRIMAGRO, s. r. o., so sídlom: Parchovany 166, IČO: 31 690 131, zast. advokátom JUDr. Marekom Gibom, so sídlom: Hviezdoslavova 1234/4, Trebišov, o zaplatenie 33 193,92 eur (pôvodne 1 000 000,- Sk) s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného v 3. rade proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 11 Cb 324/1999-240 z 24. mája 2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 11 Cb 324/1999-240 z 24. mája 2010 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach ako súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 11 Cb 324/1999-240 zo dňa 24. 05. 2010 ponechal zmenkový platobný rozkaz vydaný menovaným súdom voči žalovanému v 3. rade v platnosti. Súčasne mu uložil povinnosť nahradiť žalobcovi ďalšie trovy konania v sume 4 209,51 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že na základe návrhu žalobcu - pôvodne Všeobecná úverová banka, a. s. (ďalej len „VÚB, a. s.“), dňa 04. 03. 1999 vydal zmenkový platobný rozkaz, ktorým žalovaným v 1., 2. a 3. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 000 000,- Sk aj s príslušenstvom.

Na námietky žalovaných v 2. a 3. rade Krajský súd v Košiciach rozsudkom, č. k. 11 Cb 324/99-105 zo dňa 03. 11. 2004 zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti. Ako s účastníkom konania na strane žalobcu konal so spoločnosťou Slovenská konsolidačná, a. s., a to na podklade písomného podania pôvodného žalobcu - VÚB, a. s., zo dňa 19. 01. 2004 (č. l. 55), ktorým súdu oznámil, že na základe

zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 06. 2000 uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) medzi postupcom - VÚB, a. s. a postupníkom Slovenská konsolidačná, a. s., postupca postúpil na postupníka viaceré pohľadávky, medzi nimi aj pohľadávku zo žalovanej zmenky. Súčasne navrhol, aby súd podľa § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) pripustil zmenu na strane žalobcu tak, aby namiesto doterajšieho žalobcu - VÚB, a. s. vstúpil do konania postupník Slovenská konsolidačná, a. s. Tento prípisom zo dňa 11. 03. 2004 súdu oznámil, že na podanej žalobe trvá, čo súd považoval za súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu.

Na odvolanie žalovaného v 3. rade Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací svojím rozsudkom č. k. 3 Obo 119/05-140 zo dňa 06. 04. 2006 rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 04. 03. 1999 vo vzťahu k žalovanému v 3. rade zrušil. Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalobca, na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozsudkom sp. zn. I Obdo V 89/2006 zo dňa 31. 01. 2008 (č. I. 173) rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Tento následne rozsudok prvostupňového súdu, č. k. 11 Cb 324/99-105 zo dňa 03. 11. 2004 svojím uznesením sp. zn. 3 Obo 41/2008 zo dňa 12. 11. 2008 (č. I. 179) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že zmenka, z ktorej žalobca v predmetnom konaní uplatnil svoje práva, nebola rubopisovaná na Slovenskú konsolidačnú, a. s., a keďže zmluva o postúpení pohľadávok nie je právnou skutočnosťou, na základe ktorej dochádza k prevodu práv z cudzej zmenky na rad, nemohli nastať účinky podľa § 92 ods. 2 a ods. 3 O. s. p.

V ďalšom konaní bol súdu prvého stupňa dňa 11. 10. 2006 doručený originál zmenky, na rube ktorej je vyznačené indosovanie zmenky na Slovenskú konsolidačnú, a. s., so sídlom Cintorínska ul. č. 21, Bratislava, IČO 35 776 005 (č. I. 168-169). Na základe uvedeného súd uznesením zo dňa 02. 02. 2010, právoplatným dňa 23. 02. 2010, pripustil, aby z konania vystúpil žalobca -VÚB, a. s., a aby na jeho miesto vstúpila spoločnosť Slovenská konsolidačná, a. s.

Z dôvodu, že vyššie označenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 03. 11. 2004 zrušený a vrátený na ďalšie konanie iba vo vzťahu k žalovanému v 3. rade, pokračoval súd v konaní iba voči tomuto žalovanému, a to prejednaním jeho námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu, v ktorých uviedol, že v januári 1999 došlo k mimosúdnej dohode, podľa ktorej sa žalovaný v 1. rade zaviazal uhradiť dlhy zo zmenkových obchodov do 30. 06. 1999.

Súd poukázal na § 175 ods. 3 O. s. p. a tzv. koncentračnú zásadu, podľa ktorej súd môže prihliadať iba na tvrdenia uvedené v námietkach. Na námietky uplatnené neskôr, súd prihliadať nemôže. Výkonaním dokazovania písomnými dokladmi a písomnými stanoviskami účastníkov konania, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca predložil v konaní zmenku vystavenú dňa 19. 02. 1998 na sumu 1 000 000,- Sk výstavcom - AGROCHEM-ÚPOR, spoločnosť s ručením obmedzeným, t. j. žalovaným v 2. rade. Ako zmenkár je na zmenke uvedený TREBIŠOVSKÝ CUKROVAR, akciová spoločnosť, t. j. žalovaný v 1. rade. Na zmenke je ďalej uvedené: za túto zmenku zaplaťte dňa 17. 08. 1998 na náš vlastný rad sumu 1 000 000,- Sk, splatnú vo VÚB, a. s. Bratislava, pobočke Trebišov. Ako príjemca - akceptant zmenku podpísal žalovaný v 1. rade a pri jeho podpise je uvedené „videl a zaplatím“. Zmenku podpísal aj žalovaný v 3. rade ako aval. Zmenka bola dňa 24. 02. 1998 indosovaná na VÚB, a. s., dňa 25. 02. 1998 na Národnú banku Slovenska, pobočka Košice, dňa 13. 08. 1998 na VÚB, a. s., pobočka Trebišov a dňa 11. 10. 2006 na Slovenskú konsolidačnú, a. s. Na zmenke je zaznamenané aj protestovanie pre neplatenie dňa 19. 08. 1998, ktorá skutočnosť je potvrdená notárkou JUDr. Julianou Paškovou.

Súd prvého stupňa skonštatoval, že ide o cudziu zmenku, ktorá má náležitosti podľa § 1 zákona č. 191/1950 Zb. Zmenkový a šekový zákon (ďalej len „ZaSZ“). Súčasne poukázal na § 32 ods. 1 ZaSZ a uviedol, že žalovaný v 3. rade zmenku podpísal ako avalista, preto ako zmenečný ručiteľ je zaviazaný rovnako ako zmenečný dlžník. Uvedenú skutočnosť žalovaný v 3. rade nespochybnil.

Poukázaním na § 11 ods. 1 ZaSZ súd ďalej uviedol, že výstavca zmenky bol oprávnený previesť zmenku indosamentom na iné osoby, pričom posledným indosantom a teda majiteľom zmenky, sa stala spoločnosť Slovenská konsolidačná, a. s., ktorá tak nadobudla práva majiteľa zmenky. Na základe uvedeného súd námietku žalovaného v 3. rade týkajúcu sa neplatnosti indosácie zmenky na menovanú spoločnosť vyhodnotil za nedôvodnú.

Súd za nedôvodnú vyhodnotil aj ďalšiu námietku žalovaného v 3. rade týkajúcu sa tvrdenia o tom, že v januári 1999 došlo k mimosúdnej dohode, na základe ktorej žalovaný v 1. rade uhradí dlžnú sumu do 30. 06. 1999. Súd toto tvrdenie žalovaného, ku ktorému žalobca uviedol, že k žiadnej mimosúdnej dohode nedošlo, a že žalovaný v 1. rade zmenkovú sumu neuhradil, nemal ničím preukázané.

Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalovaného v 3. rade uvedené v jeho neskorších podaniach, podľa ktorých záväzkov na zaplatenie zmenkovej sumy žalovaných v 2. a 3. rade prevzal žalovaný v 1. rade, súd zdôraznil, že vzhľadom na koncentračnú zásadu zakotvenú v § 175 ods. 3 O. s. p., nemôže na tieto námietky prihliadať, súčasne však poukázal na to, že sa jedná o námietky, v ktorých boli uplatnené skutočnosti, ku ktorým došlo po podaní námietok, preto v záujme komplexného právneho posúdenia námietok posudzoval aj ich dôvodnosť.

Súd mal za nesporné, že žalovaní v 2. a 3. rade ako pôvodní dlžníci voči majiteľovi zmenky z titulu ručiteľského záväzku uzavreli dňa 09. 05. 2000 so žalovaným v 1. rade ako novým dlžníkom (ktorý však už bol dlžníkom voči majiteľovi zmenky ako jej výstavca) zmluvu o prevzatí dlhu, v ktorej sa v bode I. uvádza, že žalovaní v 2. a 3. rade dlhujú VÚB, a. s. ako majiteľovi zmenky sumu 1 000 000,- Sk. V bode II. sa uvádza, že dňom podpísania tejto zmluvy žalovaný v 1. rade ako nový dlžník preberá dlh uvedený v bode I. a stáva sa jediným dlžníkom veriteľa VÚB, a. s. Zmluva je podpísaná žalovanými v 1., 2. a 3. rade. VÚB, a. s. v prípise zo dňa 30. 05. 2000 uviedla, že bezpodmienečne a neodvolateľne udeľuje súhlas s prevzatím dlhu, a to medzi inými aj zo zmenky na sumu 1 mil. Sk voči dlžníkom AGROCHEM-ÚPOR, spoločnosť s ručením obmedzeným a PRIMAGRO, s. r. o., Trebišov.

Súd poukázal na § 531 ods. 1 OZ, podľa ktorého kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal. Súčasne však zdôraznil, že prevzatie dlhu podľa uvedeného ustanovenia neplatí pre zmenkové záväzky, pretože zmenkový zákon zmenu zmenkového dlžníka takouto formou neupravuje. Zmluvné prevody zmenkových záväzkov, preto nie sú možné a dlžník zo zmenky sa nemôže zbaviť svojho záväzku zo zmenky tým, že by sám z tohto záväzku vystúpil, a to ani v prípade, keby s tým majiteľ zmenky súhlasil. Ak by zmena dlžníka bola úmyslom účastníkov zmenkového vzťahu, bolo by potrebné doterajšiu zmenku vziať z obehu a nahradiť ju novou zmenkou, v ktorej bude uvedený už aktuálny zmenkový dlžník. Navyiac nie je možné dlh zo zmenky previesť na iného s účinkami voči všetkým neskorším majiteľom zmenky. Vzhľadom na uvedené je v danej veci nesporné, že dlh žalovaných v 2. a 3. rade prešiel zmluvným prevodom na žalovaného v 1. rade. Tento spôsob zmeny v osobe dlžníka však pri zmenkových záväzkoch nie je možný, i keď k tomu dal súhlas vtedajší majiteľ zmenky - VÚB, a. s. Tento neskôr zmenku indosoval na Slovenskú konsolidačnú, a. s., ktorá ale účastníkom dohody o prevzatí dlhu zo žalovaných v 2. a 3. rade na žalovaného v 1. rade nebola. Keďže účinky prevzatia zmenkového dlhu neplatia pre súčasného majiteľa zmenky, ktorým je žalobca - Slovenská konsolidačná, a. s., mal súd prvého stupňa za to, že žalovaný v 3. rade je i naďalej zmenkový dlžník.

Na základe vyššie zistených skutočností súd uzavrel, že zmluva o prevzatí dlhu zo dňa 09. 05. 2000 bola, keďže ide o zmenkový vzťah, uzavretá v rozpore s právnou úpravou. Indosácia zmenky však bola vykonaná v súlade s právnou úpravou, preto túto nie je možné považovať za neplatnú pre rozpor s vôľou pôvodného veriteľa - VÚB, a. s. prejavenu pri uzatváraní zmluvy o prevzatí dlhu. Pokiaľ ide o neúčinnosť indosácie voči žalovanému v 3. rade, túto nie je možné posudzovať ako predbežnú otázku.

Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj úkony VÚB, a. s. vykonané v tomto konaní, súd súčasne nevyhovел návrhu žalovaného v 3. rade o doplnenie dokazovania o zistenie, či VÚB, a. s. považuje indosáciu

zmenky za platný právny úkon a za právne účinný voči žalovanému v 3. rade. Súd poukázal na to, že v rámci konania o prejednaní námietok žalovaného v 3. rade svojím uznesením zo dňa 30. 01. 2009 nepripustil zámenu účastníkov na strane žalobcu, a to z VÚB, a. s. na Slovenskú konsolidačnú, a. s. VÚB, a. s. proti uvedenému uzneseniu podala odvolanie a trvala na platnosti indosácie.

O trovách konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. a žalovanému v 3. rade uložil povinnosť nahradiť úspešnému žalobcovi ďalšie trovy konania, v celkovej sume 4 209,51 eur.

Súd prvého stupňa uznesením, č. k. 11 Cb 324/1999-253, zo dňa 22. 06. 2010, postupom podľa § 164 O. s. p. opravil úvodnú časť rozsudku č. k. 11 Cb 324/1999-240, zo dňa 24. 05. 2010, a to v označení právneho zástupcu žalovaného v 3. rade, za ktorého omylom označil JUDr. Jozefa Širotníka. Súd uviedol, že podľa plnej moci zo dňa 05. 05. 2010 (č. l. 232), JUDr. Jozef Širotník je právnym zástupcom žalovaného v 2. rade, kým právnym zástupcom žalovaného v 3. rade je JUDr. Marek Giba, a to podľa plnej moci zo dňa 25. 10. 2004 (č. l. 96).

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v 3. rade dôvodiac, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., teda že postupom súdu mu bola odňatá možnosť pred ním konať. Namietol, že na pojednávanie konané dňa 24. 05. 2010, na ktorom bol vynesенý rozsudok, nebol predvolaný on, ani jeho právny zástupca JUDr. Marek Giba. Tento dňa 15. 06. 2010 požiadal o poskytnutie informácie, na základe ktorej mu boli zaslané rozsudok, opravné uznesenie a zápisnica z pojednávania zo dňa 24. 05. 2010. Z tejto zápisnice zistil, že súd na označenom pojednávaní pojednával so žalovaným v 3. rade, resp. jeho právnym zástupcom, a to napriek skutočnosti, že predmetného pojednávania sa ani jeden z nich nezúčastnil. Na podklade uvedeného žalovaný v 3. rade odvolaciu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s opravným uznesením zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu žalovaného v 3. rade sa žalobca nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného v 3. rade podľa § 212 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktorému mu predchádzalo dospel k záveru, že odvolanie označeného žalovaného je dôvodné.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklúčuje.

S prihliadnutím na obsah odvolania sa odvolací súd zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia žalovaného v 3. rade o tom, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení nedefinuje ani nešpecifikuje. Pod odňatím možnosti konať pred súdom je preto potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Citované ustanovenie odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvisu s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci vysloveným v napadnutom rozhodnutí. Z hľadiska § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. nie je rozhodujúce, či účastník konania konal pred súdom osobne alebo prostredníctvom zástupcu, ale len to, či bol v dôsledku

nesprávneho postupu súdu ukrátený na svojich procesných právach.

Žalovaný v 3. rade v odvolaní namietol, že súd prvého stupňa na pojednávaní konanom dňa 24. 05. 2013, na ktorom boli prejednané jeho námietky podané proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 11 Zm 140/98-24 zo dňa 04. 03. 1999, konal a rozhodol bez jeho účasti, ako aj účasti jeho právneho zástupcu, naviac, na predmetné pojednávanie nebol ani jeden z nich predvolaný.

Z obsahu spisu vyplýva, že po tom, ako Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací na odvolanie žalovaného v 3. rade uznesením sp. zn. 3 Obo 41/2008, zo dňa 12. 11. 2008 (č. l. 179) zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, č. k. 11 Cb 324/99-105, zo dňa 03. 11. 2004 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, tento na prejednanie námietok označeného žalovaného nariadil pojednávanie na deň 08. 04. 2010 o 09.00 hod., na ktoré riadne predvolal žalobcu, žalovaného v 3. rade a jeho právneho zástupcu JUDr. Mareka Gibu (č. l. 221). Na základe jeho ospravedlnenia z dôvodu odcestovania (č. l. 222), súd nariadil nový termín pojednávania na deň 26. 04. 2010 o 09.00 hod., na ktorý predvolal žalobcu, žalovaného v 2. rade, žalovaného v 3. rade a jeho právneho zástupcu JUDr. Mareka Gibu (č. l. 224). Jeho opakovanému ospravedlneniu z dôvodu kolízie so skôr nariadeným pojednávaním na Okresnom súde Humenné (č. l. 225), súd prvého stupňa, argumentujúc značnými nákladmi spojenými so zvolaním pojednávaní, nevyhovel a zároveň právneho zástupcu požiadal o zabezpečenie účasti na predmetnom pojednávaní substitútom (č. l. 226). Následne súd pojednávanie konané dňa 26. 04. 2010, na ktorom bol prítomný zamestnanec žalobcu, s poukazom na ďalšie ospravedlnenie právneho zástupcu žalovaného v 3. rade z dôvodu zahraničnej pracovnej cesty jeho štatutárneho zástupcu (č. l. 227), odročil za účelom opätovného predvolania účastníkov konania (zápisnica o pojednávaní na č. l. 228). Nový termín pojednávania súd vytýčil na deň 10. 05. 2010 o 09.00 hod., na ktorý predvolal žalobcu, žalovaného v 2. rade a právneho zástupcu žalovaného v 3. rade. Pre ospravedlnenie právneho zástupcu žalovaného v 2. rade JUDr. Jozefa Širotníka z dôvodu nutnosti preštudovania spisu (č. l. 231), súd pojednávanie odročil na deň 24. 05. 2010 (zápisnica o pojednávaní na č. l. 233). Predvolanie na toto pojednávanie zaslal žalobcovi, žalovanému v 2. rade a jeho právnomu zástupcovi JUDr. Jozefovi Širotníkovi (č. l. 234). Na predmetnom pojednávaní, na ktorom boli prítomní zamestnanec žalobcu a právny zástupca žalovaného v 2. rade, súd po poučení účastníkov podľa § 120 ods. 4 O. s. p., vyhlásil rozsudok (zápisnica o pojednávaní o pojednávaní na č. l. 235 - 236).

Z obsahu zápisnice je zrejmé, že súd na namietanom súdnom pojednávaní skutočne konal s JUDr. Jozefom Širotníkom, ktorého na prvej strane zápisnice aj zaprotokoloval ako zástupcu bližšie neoznačeného žalovaného, konajúceho na základe plnomocenstva zo dňa 05. 05. 2010, založeného v spise na č. l. 232. Z obsahu zápisnice je tiež zrejmé, že JUDr. Širotníka v priebehu celého súdneho pojednávania označoval nesprávne za zástupcu žalovaného v 3. rade.

Z plnomocenstva založeného na č. l. 232 spisu vyplýva, že týmto dňa 05. 05. 2010 žalovaný v 2. rade - AGROCHEM-ÚPOR, spoločnosť s ručením obmedzeným, splnomocnil advokáta JUDr. Jozefa Širotníka na zastupovanie jeho osoby v prejednávaní právnej veci. Z obsahu celého súdneho spisu nevyplýva, že by menovaný advokát bol zároveň aj zástupcom žalovaného v 3. rade, nakoľko ním je advokát JUDr. Marek Giba, a to na základe plnomocenstva udeleného dňa 25. 10. 2004 žalovaným v 3. rade - spoločnosťou PRIMAGRO, s. r. o. jeho osobe (plnomocenstvo na č. l. 96).

Na základe zistených skutočností odvolaciemu súdu vyplynulo, že súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 24. 05. 2010 so žalovaným v 3. rade, ani jeho právnym zástupcom nekonal, a týchto na pojednávanie ani nepredvolal. Tým, že sa tak nestalo, procesne pochybil a konal v rozpore s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku ako základným predpisom upravujúcim procesný postup súdu. Je nepochybné, že postup Krajského súdu v Košiciach zakladá procesnú vadu konania v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Prvostupňový súd v opravnom uznesení na č. l. 253 uviedol, že JUDr. Juraja Širotníka omylom uviedol ako právneho zástupcu žalovaného v 3. rade v úvodnej časti svojho rozsudku zo dňa 24. 05. 2010, z dôvodu ktorého aj vykonal jeho opravu. Uviedol tiež, že JUDr. Širotník je zástupcom žalovaného v 2.

rade, kým zástupcom žalovaného v 3. rade je JUDr. Marek Giba. Výkonanou opravou však nedošlo k náprave nesprávneho postupu súdu pri prejednaní veci a vyhlásení rozsudku, t. j. bez účasti žalovaného v 3. rade.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.). Keďže dôvodom zrušenia rozsudku a vrátenia veci na ďalšie konanie je procesné pochybenie prvostupňového súdu, neskúmal odvolací súd vecnú stránku napadnutého rozhodnutia.

Bude úlohou súdu prvého stupňa, aby v novom konaní na prejednanie námietok žalovaného v 3. rade opätovne nariadil pojednávanie, na ktoré riadne predvolá tak žalobcu, ako aj samotného žalovaného v 3. rade a jeho právneho zástupcu. Po prejednaní námietok bude potrebné, aby svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, rešpektujúc ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Súd prvého stupňa je právnym názorom odvolacieho súdu viazaný (§ 226 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 12. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.